

безъ примѣждие до Рейнъ, и като минжль границата, генералтъ, който го избавиль (каза ми името му, нъ го забравихъ) служиль му за учител и за баща, послѣ го проводиль или завель у Америка. Тамъ, младиятъ краль сваленъ отъ прѣстолтъ, опиталь сичкитѣ измѣни на честьта, гладуваль по пустинитѣ, билъ се, живѣль честитъ и почетенъ въ дворѣтъ на бразилскиятъ царь, наклеветиль се, гониль се и билъ принуденъ да бѣга. Като се вържль въ Европа, на край царуванъето на Наполеона, Якимъ Муратъ го държяль робъ въ Неаполь, и щомъ се отърваль и зель да иска францужкиятъ прѣтоль, тогази го уловила на Булонъ тая тежка болѣеть, по врѣмето на която Луи XVIII станжль царь.

Той разказваше тая история като се прѣструваше чюдно че казува истината, и, безъ да го вѣрувамъ, азъ не можяхъ да се въздържжх да не му се чюджх. Сичкитѣ случая на францужката революция му бѣхх познати: говореше за тѣхъ съсъ една чюдна леснина, и размисаше въ приказката си най-любопитнитѣ анегдоти. Истина че въ говоренъето му имаше нѣщо солдатско, нъ то обаче не бѣше лишено отъ тая изящность, която прави обичаятъ на доброто съдружество.

«Ще ми позволите ли, казахъ му, да се принасямъ съсъ васъ простичката, и да не ви давамъ титли?»

Отговори ми: «Млого ще ми е драго. Въ злополучието си, научихъ бари да се подемивамъ съсъ сичкитѣ тия празни нѣща; и ви увѣрявамъ че почитамъ по-млого да сжмъ човѣкъ отъ колкото да сжмъ царь.»